

[Johan Poulsen.]

nogle ærede medlemmer som af min stol, der som bekendt var tom ved denne lejlighed. I nævnte artikel stod bl. a. vedrørende mig, at jeg skulle være blevet borte fra afstemningen uden personlig at have underrettet mit parti derom, og at meddelelsen herom kom via en politisk modstander. Begge påstande er i strid med sandheden. Når en politisk modstander over for min partiformand, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, havde udtalt, at jeg ville blive borte fra mødet, er det noget, vedkommende gjorde ganske selvbestaltet uden min vilje og vidende, men sin viden om mit fravær havde vedkommende fået ved direkte telefonisk forespørgsel om min stilling om formiddagen samme dag. Jeg ønsker imidlertid også at oplyse, at samme ærede medlem bagefter gav mig sin uforbeholdne undskyldning for det passerede.

I samme blads søndagsnummer, altså i Berlingske Tidende den 12. november d. å., har redaktør Tage Mortensen i en artikel med overskriften „Regeringens støttepiller“ givet samme emne en udførlig behandling. Jeg skal i det følgende tillade mig at citere nogle brudstykker af sidstnævnte artikel, der særlig vedrører mig i den givne situation, men også må anses for at være af betydning under en principiel overvejelse af, hvordan en færøsk repræsentant bør forholde sig i fremtiden over for lignende situationer, om han eventuelt kun skal være aktiv i sager, der vedrører Færøerne, om han eventuelt bør stå uden for partierne i denne sal etc. etc. Jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et citat:

„Heller ikke de to øvrige repræsentanter for den atlantiske del af det danske rige, hverken den sydgrønlandske Nikolaj Rosing, der i folketinget svarede stemmer ikke, eller den færøske Johan Poulsen, der var gået i frivilligt eksil langt fra Christiansborg på afstemningsdagen, kan imidlertid sige sig skyldfri for den måde, hvorpå grønlandske og færøske vælgerstemmer blev lagt i den politiske vægtskål til afgørelse af en kontrovers, hvis grundlag — afgifter i Danmark — ikke vedkom disse vælgere. De to folketingsmænds afholdenhed var formelt korrekt, men reelt betød den, at de tillod det mis-

brug af de dele af riget, de repræsenterer, som deres kolleger gjorde sig skyldig i.

De kunne begge med deres stemmer have neutraliseret virkningen af den Gam'ske og den Nielsen'ske stemmeafgivning og derved opretholdt den traditionelle færøske og grønlandske „ikke-indblandingspolitik“ i anliggender, som ikke vedrører riget, men kun indre danske forhold.“

Påstanden om, at den ene færing her i tinget skulle have som en slags hovedopgave at neutralisere den andens stemme, i fald man ikke var enig med vedkommende, forekommer mig ret absurd. Jeg kommer uvilkårligt til at tænke på en oplevelse fra besættelsens første tid. Lige efter den 9. april 1940 blev det kutyme, at to danske politibetjente altid fulgtes ad, når de viste sig på gaden, en ældre erfaren politimand ledsaget af en yngre. Folkeviddet døbte hurtigt denne yngre ledsager føllet. Med andre ord, jeg og min færøske kollega skulle, om denne regel blev efterlevet, skiftes i rollen som føl til at skygge hinandens gøren og laden for i påkommende tilfælde at neutralisere hinanden. Det forekommer mig at være et højst besynderligt standpunkt, og det vil interessere mig i høj grad at få konstateret, om dette standpunkt finder almindelig tilslutning her i det høje folketing. En sådan stilling finder jeg må være uholdbar, derfor umulig. Må jeg i denne forbindelse udtale som min personlige opfattelse følgende:

Jeg har fået mit mandat af mine vælgere på Færøerne, og hvorledes dette bruges, er og bliver mit særlige ansvar, som jeg skal stå til regnskab for over for mine vælgere på valgdagen. Her må jeg i hvert enkelt tilfælde overveje med mig selv, hvorledes min stilling bør være, for at den kan være forsvarelig. Efter grundlovens § 56 står et medlem i folketinget i sidste instans kun til regnskab for sin egen samvittighed, eller for at sige det med paragraffens egne ord:

„Folketingsmedlemmerne er ene bundet ved deres overbevisning og ikke ved nogen forskrift af deres vælgere.“

Dette gælder formentlig også de nordatlantiske medlemmer, skønt de som påpeget af Berlingske Tidende har en anden status end de medlemmer, der er valgt i Danmark syd og øst for Skagerrak.